

[PRZEŻEC *vb pf*

inf przeżec.

Sł stp notuje, *Cn*, *Linde* brak.

Przepalić, uczynić otwór przy pomocy rozpalonego narzędzia:

Zwrot: »żegadłem przeżec [co przez co]«: y maż łzykę [korytka] przez sieći [błędnie zam.: środek]
żegadłem ábo świderkiem przeżec [!] álbo przewierćieć *CygMysł* E.

Formacje współrdzenne cf ŻEC.

Cf **PRZEŻŻEC**

JR